

ματίας, ἀλλ' οὐδεμίαν γυναῖκα περιθάλλουσαν αὐτούς, ἥτις νὰ ὁμοιάζῃ πρὸς νοσοκόμον, ἐνδεδυμένην μέλαιναν στολὴν μὲ τὸν Ἐρυθροῦν Σταυρὸν εἰς τὸν βραχίονα, ὡς ἰσχυρίζετο ἡ ἀσθενής. Τὸ μόνον ζῶν πρόσωπον ὅπερ εὐρίσκετο εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἦτο νεαρὰ Ἀγγλίς κυρία μὲ ἐνδυμασίαν ὁδοιπορικὴν φαίου χρώματος, ἥτις εἶχε συλληφθῇ ἐπὶ τῶν συνόρων καὶ ἥτις ἀφῆθη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν της ἐπιστρέφουσα εἰς Ἀγγλίαν τῇ μεσολαβήσει στρατιωτικοῦ τινος ἀνταποκριτοῦ ἀγγλικῆς ἐφημερίδος.»

— Αὐτὴ ἦτον ἡ Χάρις, εἶπεν ἡ Λαίδη Ζάνετ.

— Καὶ ἐγὼ ὁ στρατιωτικὸς ἀνταποκριτής, προσέθηκεν ὁ Ὁράτιος.

— Ὀλίγας λέξεις ἀκόμη, παρετήρησε τότε ὁ Ἰούλιος, καὶ θὰ ἐννοήσητε διατὶ ἐπεκαλέσθη τὴν προσοχὴν σας.

Διηθύνουν αὖθις τὸ βλέμμα ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς καὶ ἐξακολουθῶν τὴν ἀνάγνωσιν :

« Ἀντὶ νὰ παρουσιασθῇ ὁ ἴδιος εἰς τὸ νοσοκομεῖον, διεβίβασα δι' ἐπιστολίδιου πρὸς τὴν ἀσθενῆ μας τὴν πληροφορίαν περὶ τῆς ἐνεργείας εἰς τὴν προέβην πρὸς ἀνέυρεσιν τῆς ὑποτιθεμένης ταύτης νοσοκόμου καὶ πλέον δὲν εἶχον ἀκούσει οὔτε λόγος νὰ γίνῃ περὶ αὐτῆς, ἣν ἀπεκάλεσα καὶ γὰρ κατὰ πρόωτην φορὰν Μέρσην Μερρίκ, ὅτε, χθές, λαμβάνων πρόσκλησιν ὅπως τὴν ἐπισκεφθῶ. Εἶχε πλέον ἐντελὼς ἀναρρώσει ὅπως ζητήσῃ τὴν ἐλευθερίαν της καὶ ἐγνωστοποιεῖ τὴν πρόθεσίν της τοῦ νὰ μεταβῇ παραχρῆμα εἰς Ἀγγλίαν, ὃ δὲ Διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου, ὑπέχων ὅπως δῆποτε ἡθικὴν τινα εὐθύνην διὰ τὴν ἀσθενῆ του, μὲ εἰδοποιεῖ, διότι δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ παρακωλύῃ τὴν ἀναχώρησιν της ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι δὲν ἠδύνατο εἰσέτι νὰ ποιήσῃ χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας της. Σὰς προεῖπον ἤδη ὅτι περὶ αὐτῆς ἐδιχογνώμουν οἱ ἰατροί, ὃ δὲ ἀρχίατρος περιωρίσθη νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ περὶ τῶν διατρεχόντων, θέλων ν' ἀποβάλλῃ πᾶσαν εὐθύνην, ἀναθέτων δ' εἰς χεῖράς μου τὴν ὑπόθεσιν.

« Ὅταν εἶδον τὴν ἀσθενῆ τὴν δευτέραν φορὰν τὴν εὐρον περίλυπον καὶ ἐπιφυλακτικὴν.

« Δὲν ἐδυσκολεύθη ποσὼς ν' ἀποδώσῃ τὴν μικρὰν ἐπιτυχίαν τῶν διαβημάτων μου περὶ ἀνεύρεσεως τῆς νοσοκόμου εἰς τὸν μέτριον ζῆλόν μου ὑπὲρ τῶν συμφορώντων της, ἐξ ἄλλου δ' ἐγὼ οὐδεμίαν εἶχον ἐξουσίαν νὰ τὴν κρατήσω. Τὴν ἠρώτησα ἀπλῶς ἐὰν εἶχεν ἐπαρκῆ χρηματικὰ μέσα ὅπως διαθέσῃ διὰ τὰς δαπάνας τοῦ ταξιδίου της, ἡ δὲ ἀπάντησίς της μ' ἐπληροφόρησεν, ὅτι ὁ ἐφημέριος τοῦ Νοσοκομείου εἶχε κάμει λόγον εἰς διαφόρους περὶ τῆς ἐν ἐγκαταλείψει καταστάσεώς της καὶ ὅτι οἱ ἐν Μαγχάϊμ ἐγκατεστημένοι Ἀγγλοὶ εἶχον ἀθροίσει διὰ συνεισφορὰς μικρὸν χρηματικὸν πόσόν, ὅπερ ἐδόθη εἰς τὴν ἀτυχῆ νέαν, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γεννέθλιον χώραν της. Μείνας εὐχαριστημένος καὶ ἐκ τῆς

πληροφορίας ταύτης, τὴν ἠρώτησα τότε ἐὰν εἶχε φίλους εἰς Ἀγγλίαν.

« — Ἐγὼ μόνον μίαν φίλην, ἀπεκρίθη, μίαν μόνην, ἥτις καὶ μὲ ἀναμένει... καὶ αὕτη εἶνε ἡ Λαίδη Ζάνετ Ρόϋ.

« Φαντάσθητε τὴν ἐκπληξίν μου τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Ἐσκέφθην ὅμως ὅτι ἦτο ὅλως περιττὸν νὰ τὴν ἐρωτήσω πῶς συνέβη ὥστε νὰ γνωρίσῃ τὴν θεῖάν σας, καὶ πῶς αὕτη τὴν ἀνέμενε. Βεβαίως αἱ ἐρωτήσεις μου θὰ τὴν προσέβαλλον καὶ θὰ τὰς ἐδέχετο μετὰ δυσαρεσκείας.

« Οὕτω λοιπὸν ἐχόντων τῶν πραγμάτων καὶ γνωρίζων πόσον ἡδυνάμην νὰ βασισθῶ ἐπὶ τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς συμπαιδείας σας ὑπὲρ τῆς ἀτυχούς, ἀπεφάσισα, μετὰ ὄριμον σκέψιν, νὰ ἐξασφαλίσω τοῦλάχιστον τὴν σωτηρίαν τοῦ δυστυχούς τούτου πλάσματος, ὅταν ἤθελε φθάσει εἰς Λονδίνον, δίδων εἰς αὐτὴν ἐπιστολὴν συστατικὴν δι' ὑμᾶς.

« Θάκούσητε τί θὰ σὰς εἶπῃ καὶ θὰ ἦσθε εἰς θέσιν, κάλλιον ἢ ἐγὼ, ν' ἀνακαλύψῃτε, ἐὰν πραγματικῶς ἔχῃ δικαίωμα τι, ὅπως ἐπικαλῆται τὴν ἀντίληψιν τῆς Λαίδης Ζάνετ Ρόϋ.

« Μίαν ἀκόμη πληροφορίαν, τὴν ὁποίαν φρονῶ ἀναγκαίαν, καὶ κλείω τὴν ἀρκετὰ ἐκταθεῖσαν ἐπιστολὴν ταύτην. Κατὰ τὴν πρώτην μετ' αὐτῆς συνδιαλέξιν μου ἀπέσχεον, ὡς σὰς τὸ εἶπον ἤδη ἀνωτέρω, νὰ τὴν παροξύνω δι' ἐρωτήσεώς τινος περὶ τοῦ ὀνόματός της. Κατὰ τὴν δευτέραν ὅμως ἀπεφάσισα νὰ τὴν ἐρωτήσω.»

Ἀναγινώσκων τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις, ὁ Ἰούλιος ἔλαβε τὰς προφυλάξεις του κατ' ἀποτόμου τινὸς ἀποτελέσματος, τὸ ὁποῖον ἐφοβεῖτο μὴ ἐπέλθῃ εἰς τὴν θεῖαν του ἐξ ὧν ἐμελλε ν' ἀκούσῃ.

Ἡ Λαίδη Ζάνετ εἶχεν ἐγερθῇ ἐπὶ τῆς ἑδρας τῆς ἀθροῦδας καὶ ἔλαβε θέσιν ὀπισθέν του, ἀνυπόμονος νὰ ἀναγνώσῃ τὸ ταχύτερον τὴν ἐπιστολὴν τοῦ προξένου τῆς Ἀγγλίας ὑπεράνω τῶν ὤμων τοῦ ἀνεψιοῦ της.

Ὁ Ἰούλιος παρετήρησε τοῦτο ἐγκαίρως, ὅπως ματαιώσῃ τὴν πρόθεσιν τῆς Λαίδης Ζάνετ, ἐποθείς τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῶν δύο τελευταίων γραμμῶν τῆς ἐπιστολῆς.

— Διὰ τί τὰς κρύπτεις; ἠρώτησεν ἀποτόμως ἡ θεῖα.

— Δύνασθε καὶ θ' ἀναγνώσητε ὑμεῖς αὕτη τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, Λαίδη Ζάνετ, ὑπέλαβεν ὁ Ἰούλιος. Ἀλλὰ πρὶν γίνῃ τοῦτο, πρέπει ἀπολύτως νὰ σὰς προδιαθέσω, ὅπως ὑποστῇτε μεγίστην ἐκπληξιν. Συνέλθετε. Ἴσως ὅμως εἶνε προτιμότερον νὰ ἐξακολουθήσω ἐγὼ αὐτὸς τὴν ἀνάγνωσιν. Ἀκούσατε :

« Παρετήρουν τὴν γυναῖκα ταύτην κατὰ πρόσωπον καὶ τῇ εἶπον :

« — Ἠρνήθητε τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων ἄτινα ἐφορεῖτε ὄνομα ὅταν εἰσῆλθετε ἐνταῦθα ὅτι εἶνε ἰδικόν σας. Ἐὰν λοιπὸν δὲν εἰσθε ἡ Μέρση Μερρίκ, τότε ποῖον εἶνε τὸ ὄνομά σας ;

« Ἐκείνη ἀμέσως ἀπεκρίθη :

« — Τὸ ὄνομά μου εἶνε... »

— Δὲν ἀναγινώσκω πλέον, εἶπεν ὁ Ἰούλιος. Ἀναγνώσατε ὑμεῖς, θεῖα μου.

Ἡ Λαίδη ὑπέστη κλονισμὸν βίαιον καὶ ὀπισθοχώρησε κραυγάζουσα ἐξ ἐκπλήξεως.

Ὁ Ὁράτιος ἠγέρθη καὶ ἐπλησίασεν.

— Εἰς ἐξ ὑμῶν ἄς μοὶ τὸ ἐπαναλάβῃ!

ἀνέκραξεν ἡ Λαίδη Ζάνετ Ρόϋ. Τί ὄνομα ἀπήγγειλεν ἡ γυνὴ ἐκείνη ;

Ὁ Ἰούλιος τῇ εἶπε :

— Χάρις Βράδον.

Ἐπὶ στιγμὴν ὁ Ὁράτιος ἀπέμεινεν ὡς κεραυνόπληκτος θεωρῶν τὴν Λαίδην Ζάνετ ὡχρὰν καὶ τρέμουσαν.

Συνῆλθεν ἐν τούτοις ἀμέσως καὶ οἱ πρῶτοί του λόγοι ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὸν Ἰούλιον.

— Μήπως εἶνε ἀστείότης ; ἠρώτησε σοβαρῶς. Ἐὰν οὕτως ἔχῃ τὸ πρᾶγμα δὲν κρίνω αὐτὴν ποσὼς εὐφυᾶ.

Ὁ Ἰούλιος ἐπέδειξε διὰ τοῦ δακτύλου τὰς σελίδας τοῦ Προξένου πλήρεις πυκνότητας γραφῆς.

— Ὅστις γράφει τόσο μακρὰν ἐπιστολὴν, γράφει σπουδαίως, ἀπήντησεν. Ἡ γυνὴ αὕτη σπουδαίως ἔδωσε τὸ ὄνομα Χάρις Βράδον καὶ ὅταν ἀνεχώρησεν ἐκ Μαγχάϊμ διηυθύνθη κατ' εὐθείαν εἰς Ἀγγλίαν πρὸς τὸν λίαν ὠρισμένον καὶ γνωστὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παρουσιασθῇ αὐτῇ ἡ ἰδία εἰς τὴν Λαίδην Ζάνετ Ρόϋ ὑπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα.

Εἶπε, καὶ ἐστράφη πρὸς τὴν θεῖαν του.

[Ἐπεταί συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΑΔΩΝΗΣ

ΑΙΜΥΛΙΟΥ ΡΙΣΒΟΥΡΓ

Η ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Διήγημα

Α'

Κατόπιν βασιλείας λαμπρῆς καὶ ἐνδόξου, ἀφοῦ ἐπέβηλε νόμους εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἐξέπληξε τὸν κόσμον διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ πνεύματός του, ὁ Ναπολέων, ὁ ἐνδοξότερος στρατηλάτης τῶν νέων χρόνων, εἶδε τὴν τύχην ἐγκαταλείπουσαν αὐτὸν εἰς Βατερλώ.

Ἡ αὐτοκρατορία δὲν ὑφίστατο πλέον. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἐκτάκτου ἐκείνου ἀνδρός, ὅστις εἶδε τόσους βασιλεῖς τρέμοντας ἐνώπιόν του, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἐφαίνετο ὅτι ὁ Θεὸς παρέδωκε τοὺς κεραυνούς του, δὲν θὰ ἔμενε μετ' ὀλίγον εἰμὴ ἡ ἀνάμνησις.

Ὁ Ναπολέων εἶχεν ἀνέλθει τοσοῦτω ὑπεράνω τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, ὥστε ὁ κρότος τῆς πτώσεώς του ὑπῆρξε τρομερός· ἡ δ' ἀπήχησις αὐτοῦ διήλθεν ὑπεράνω τῶν θαλασσῶν καὶ ἔφθασε καὶ εἰς τὰ ἄκρα τοῦ κόσμου.

Ἐνθὺ δὲ οἱ Ἀγγλοὶ ἐκράτουν αἰχμάλωτον τὸν ἥρωα τοῦ Μαρέγγου καὶ τῆς Ἀουστερλίτσης εἰς τὴν Ἀγίαν Ἐλένην, ἓνα βράχον εἰς τὸ μέσον τοῦ Ὠκεανοῦ, ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος ΙΗ' ἀνῆρχετο καὶ πάλιν μετὰ τὸ ἐκατοντῆμερον ἐπὶ τοῦ Ἰθρόνου.

Ἡ τελευταία στρατιὰ τῆς Γαλλίας, ἀποσυρθεῖσα παρὰ τὸν Δεῖγνα, ἠπείλει εἰσέτι τοὺς νικητὰς τοῦ Βατερλώ, οἵτινες ἐπέπιπτον κατὰ τῶν πλουσίων Γαλλικῶν ἐπαρχιῶν ὡς νέφος ἀκριδῶν καταστρεπτικῶν.

Οἱ Πρώσοι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ἐφοβοῦντο τοὺς ἥρωας τούτους, οἵτινες ἐνίκηθησαν μὲν, ἦσαν ὁμως πάντοτε ἐπίφοβοι. Ὅθεν ἐνόμιζον ὅτι ἐξεδικοῦντο καὶ ἐδυσφύμιζον αὐτοὺς ὀνομάζοντες Ληστὰς τοῦ Δεῖγνα. Οἱ στρατιῶται οὗτοι ἀπελύθησαν τοῦ βασιλικοῦ στρατοῦ.

Μετὰ τῆς βασιλείας ὁμως ἀνεγεννήθησαν δυστυχῶς καὶ τὰ παλαιὰ μίσση. Πολλοὶ ἔπεσαν θύματα ἐκ τῶν ἐνδόξων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες ἔφεραν ἀπὸ τοῦ Ρήνου μέχρι τῆς Μόσχας τὴν δόξαν τῆς Γαλλίας, καὶ τῶν ὁποίων τὸ μόνον ἔγκλημα ἦτο ὅτι ὑπηρετήσαν πιστῶς τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἀπέκτησαν ὄνομα ἐνδοξόν.

Ὁ στρατάρχης Βρίν εἰς Ἀβινιὼν καὶ οἱ στρατηγοὶ Ζιλλὺ εἰς Νίμην, Λαγάρδ καὶ Ράμελ εἰς Τολώσιν, ἐσφάγησαν τοῦ δὲ τελευταίου τὸ σῶμα μετὰ τὸν θάνατόν του κατεκόπη ὑπὸ ἐκατὸν κτυπημάτων σπάθης.

Ὁ ἀτρόμητος στρατάρχης Νεύ, πρίγκιψ τῆς Μοσκόβας, καὶ εἰς στρατηγὸς εἰκοσιεννέα ἐτῶν, ὁ Λαβεδογέρ, δικασθέντες καὶ καταδικασθέντες ἔλαβον τὸν θάνατον διὰ γαλλικῶν σφαιρῶν.

Ὁ πολεμικὸς Μυράτ, ὁ γαμβρὸς τοῦ Ναπολέοντος, ἐπλήρωσε διὰ τῆς ζωῆς του τὴν τιμὴν, τοῦ ὅτι περιεβλήθη βασιλικὸν στέμμα.

Παραλείπομεν τόσους ἄλλους, οἵτινες κατεδιώχθησαν ὡς θηρία καὶ ἐδολοφονήθησαν εἰς πλείστας πόλεις.

Πλείστοι ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπᾶλληλοι τῆς αὐτοκρατορίας ἐδιώχθησαν ἀπὸ τῶν Παρισίων καὶ ἐξωρίσθησαν τῆς Γαλλίας. Ἡ ἀντιβοναπαριστικὴ ἐνέργεια ἦτο τόσον φοβερά, ὥστε ἤρκει νὰ γίνῃ τις ὑποπτος ὅτι ἐπόθει τὴν ἐξουσίαν ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἐκάλουν ἄρπαγα, διὰ νὰ ἴδῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ζωὴν του κινδυνεύουσιν.

Ἀξιωματικοὶ νέοι, καταταχθέντες κατόπιν τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ Λουδοβίκου, κατέλαβον ἐν τῷ στρατῷ, τὸν ὁποῖον ἐσχημάτισεν ἡ δευτέρα Παλινόρθωσις, τὰς θέσεις γερόντων ἀξιωματικῶν λευκανθέντων ὑπὸ τὰς σημαίας. Τούτου ἕνεκα προέκυψαν μίσση καὶ ζηλοτυπίαι ἀναρίθμητοι. Ἡ δὲ ἀντιζηλία αὐτῇ μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ βασιλείως καὶ τῶν παλαιῶν ἀνδρείων τῆς αὐτοκρατορίας, ὑπῆρξεν αἰτία νὰ χυθῇ πολλὰς αἷμα γενναῖον.

Ἦτο τῆς μόδας νὰ ἀρνοῦνται τὰ μεγάλα συμβάντα, τὰ λαβόντα χώραν κατὰ τὰ εἰκοσι τελευταῖα ἔτη καὶ νὰ ζητῶσι τὴν ἐθνικὴν δόξαν. Φεῦ! Ὅσας ἐγείρεται πάλιν μεταξὺ τῶν μεριδίων, τὸ πάθος τυφλώνει τοὺς ἀνθρώπους καὶ καθιστᾷ τοὺς καλλίστους ἀδίκους καὶ κακοὺς. Δὲν ἤρκοοντο νὰ ἀπωθῶσι καὶ νὰ περιφρονῶσι τοὺς ἀξιωματικούς τῆς αὐτοκρατορίας,

ἀλλὰ καὶ προσέβαλλον αὐτοὺς ὅπου τοὺς συνήντων.

Ἡμέραν τινά, περὶ τὴν μεσημβρίαν, τέσσαρες νέοι ἀξιωματικοὶ τοῦ βασιλείως, φέροντες λαμπρὰς στολὰς, ὑπερήφανοι τὸ ὕψος καὶ ἀριστοκρατικοὶ τοὺς τρόπους, εὐρίσκοντο εἰς τὸ καφενεῖον Φρασκάτη. Διεσκέδάζον σφαιρίζοντες. Ἡ θορυβώδης ζωῆς τῶν ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν νέου τινός, ὅστις ἔπινεν ἡσύχως κύπελλον καφέ καπνίζων τὸ σιγάρον του.

Ὁ νέος οὗτος ἦτο περίπου τριάκοντα δύο ἐτῶν. Ἀπὸ τοὺς πυκνοὺς μέλανας μύστακας του καὶ τὴν ταινίαν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς τὴν προσηρτημένην εἰς τὴν κομβιοδόχην τοῦ μικροῦ ἐπενδύτου του, ἠννοεῖ τις εὐκόλως ὅτι ἦτο ἀξιωματικὸς τῆς αὐτοκρατορίας.

Πολλάκις ἤδη σκώμματα πρὸς αὐτὸν διευθυνόμενα παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν εἶχον προκαλέσει ἐκρήξεις γέλωτος.

Θρασυθέντες ἴσως ἕνεκα τῆς ἡρεμίας τοῦ νέου οἱ ἀξιωματικοὶ ὤθησαν τὴν ἀστείότητά των μέχρι τοῦ ἐσχάτου ὁρίου. Εἰς μάλιστα τούτων ἐπρόφερεν ἄρκετὰ ὑψηλοφώνως ὥστε νὰ ἀκουσθῇ, τοὺς ἐξῆς ὑβριστικούς λόγους:

— Εἶναι εἰς ἐκ τῶν ληστῶν τοῦ Δεῖγνα.

Ἔως τότε ὁ νέος ἀνὴρ εἶχεν ἐκ φρονήσεως κρατήσει ἑαυτόν. Ἀλλὰ βλέπων ὅτι ἀπ' εὐθείας καὶ φανερώτατα εἶχε προσβληθῇ, ἠγέρθη καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς ἔστη ὑπερηφάνως ἐνώπιον αὐτῶν.

— Κύριοι ἀξιωματικοί, εἶπε, πρό τινων λεπτῶν οἱ προσβλητικοὶ σας λόγοι φκίνονται ἀπευθυνόμενοι πρὸς ἐμέ. Τί ἐπιθυμεῖτε; Ὁμιλήσατε, εἶμαι ἕτοιμος νὰ σᾶς ἀποκριθῶ.

Ἐνθαρρυνθεὶς ὑπὸ τῶν συντρόφων του, εἰς τῶν νέων ἀξιωματικῶν, τὸν κατεμέτρησεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ εἶπε:

— Τίς εἰσθε;

Τὸ πρόσωπον τοῦ φέροντος τὴν ταινίαν νέου ὠχράσε τρομερῶς.

— Κύριε, ἀπεκρίθη, εἶμαι ἀνθρωπος, ὅστις ἐξυβρίσθη παρ' ὑμῶν κατὰ πρῶτον. Ἡ διαγωγή σας εἶνε ἀναξία τῆς στολῆς, τὴν ὁποίαν φέρετε.

— Πῶς, κύριε; τί λέγετε; ἀνέκραξεν ὁ νέος ἀξιωματικὸς.

— Ὅτι εἰσθε προπέτης, αὐθάδης καὶ ἀνανδρός! ἀνέκραξεν ὁ μυστακοφόρος ἀνὴρ μετὰ βροντώδους φωνῆς.

Ὁ λοχαγὸς ἔτρεμεν ἐκ τῆς ὀργῆς παρὰσυρθεὶς δὲ ἐκ τοῦ θυμοῦ του ἤγειρε τὴν χεῖρά του καὶ ἐκτύπησε τὸν ἀντίπαλόν του εἰς τὸ πρόσωπον.

— Παρομοία ὕβρις δὲν ἐκπλύνεται παρὰ δι' αἵματος, εἶπεν οὗτος ψυχρῶς.

— Εἶμαι ἕτοιμος νὰ σᾶς δώσω λόγον, κύριε.

— Καλῶς. Θὰ συναντηθῶμεν σήμερον εἰς τὰς τρεῖς.

— Εἰς ποῖον μέρος;

— Εἰς τὸ δάσος τῆς Βουλῶνης, παρὰ τὸ Ὠτεῖλ, ἐὰν σᾶς ἀρέσκη.

— Οἱ φίλοι μου καὶ ἐγὼ θὰ ἤμεθα κεῖ· ποῖα εἶνε τὰ ὅπλα σας;

— Τὸ πιστόλιον.

Ἀφοῦ ἤναψε νέον σιγάρον ὁ μυστακοφόρος νέος ἐξῆλθε τοῦ καφενεῖου.

[Ἐπεται συνέχεια].

N. I. Δ.

Εἰς τὸ Τραπεζίον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάρις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἐξωτερικῇ ἐπιθιμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλευθέρως ταχιδροικῶν τελῶν].

«Τυχαιὸν Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, διὰ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου..... δρ. 1 (4,10)

«Τὰ Ὑπερῶ τῶν Παρισίων», μυθιστορία Pierre Zaccane..... δρ. 4 (4,20)

«Τὸ τέκνον τοῦ Ἐραστοῦ» καὶ «Ἡ ἀνυμνήτης» (τόμοι 2, σελ. 750), μυθιστορία A. Ma they (Arthur Arnold) δρ. 3,50 (4)

«Τὸ φρούριον τοῦ Καρρόου» καὶ τὸ «ἄνθος τῆς Ἀλδῆς» (τόμοι 2, σελ. 700) μυθιστορία I. Φ. Σμιθ. δρ. 3,25 (3,75)

«Ὁ Ἀδίκηθις Ρογῆρης», μυθιστορία Ἰουλίου Μαυρί, 2 τόμοι ἐκ 686 σελίδων, δρ. 3 (3,40)

«Ἀττικαὶ Νύκτες». Δράματα — Ποιήσας Σ. Ν. Βασιλείδου..... 2 (2,20)

«Ἐλπιτική» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνου Κυριακίδου..... δρ. 5 (5,30)

«Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ», μυθιστορία Γεωργίου Πραδέλ..... δρ. 5 (5,30)

«Ὁ Ἀγνωστος τῆς Βελλεβίλης», μυθιστορία Π. Ζακὸν..... δρ. 2,50 (2,70)

«Ὁ Ἰππότης Μάιος», μυθιστορία Ponson de Terrail..... δρ. 2,50 (2,70)

«Ἡ διδασκάλα», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν..... δρ. 3 (3,20)

«Τὰ χάγια μας», κωμῳδία Π. Λαζαρίδου ἡθοποιοῦ..... λ. 70 (80)

«Ὁ παπὰ - Κωνσταντῖνος», μυθιστορία Ἀλεξ. δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Ἀδελφοῦλα», μυθιστορία Ε. Μαλὼ (τόμοι 2)..... δρ. 2,50 (2,80)

«Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου», μυθιστορία Pierre Zaccane (τόμοι δύο).... Δρ. 3 (3,30)

«Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ἰούλλης», μυθιστορία H. Emille Chevalier..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἦτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) δρ. 3,50 (3,70)

«Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστορία Λουδοβίκου Νοάρ..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Μαθ' ὅδῃ» μυθιστορία (μετὰ εἰκότων) Εὐγενίου Σὺν..... Δρ. 7 (8)

«Ζίλ Βλὰ» μυθιστορία..... Δρ. 5 (6)

«Ἀνθρωπος τοῦ Κόσμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. Δρ. 2 (2,20)

«Τὸ Τριακοσιδράχμιον Ἐπαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου..... λ. 50 (60)

«Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ, μετὰ φρασὶς Λάμπρου Ἐνυλῆ. δρ. 3 (3,30)

«Ἐλὼν Ἀσόντης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετὰ φρασὶς Ἰ. Ἰσίδ. Σκυλίση. Δρ. 1,50 (1,80)

«Τὰ Δύο Ἀἶμα» Αἰμιλίου Ρισβούργ. Δρ. 1,50 (2)

«Ἡ Ὁραία Παρισινή»..... λ. 60 (70)

«Παρισίαν Ἀπόκριφα», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετὰ φρασὶς Ἰσιδωρίδου Ι. Σκυλίση (τόμοι 10)..... Δρ. 6 (7)

«Ὁ Διαβολὸς - Σίμων, μυθιστορία Ponson de Terrail..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Μπουμπουλῖνα - Ἀρχιδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρακοπούλου..... Δρ. 3 (3,30)

«Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν..... δρ. 4 (4,20)